

Ioan Hada

*Cele mai frumoase
poezii*

Director editura:
Consilier editorial:
Redactor de carte: **Dumitru Mariș**
Foto coperta: **Radu Suci**
Culegere: **Cristina Coroiu**
Tehnoredactare: **Ada Fonai**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HADA IOAN

Cele mai frumoase poezii / Ioan Hada

Enesis 2010, pagini

În atenția difuzorilor de carte: Timbrul literar se livrează
la Uniunea Scriitorilor din România, cont 2511.1-171.1 BCR Unirea

Tiparul executat la **ENESIS SRL**

Reproducerea poeziilor pe orice cale, mecanică sau electronică,
fără acordul scris al autorului, este ilegală.

Toate drepturile sunt rezervate autorului **IOAN HADA**,
tel. 0748-928402, 0743-640008.

Ioan Hada

*Cele mai frumoase
poezii*

Editura ENESIS
Baia Mare, 2010

*Cele mai frumoase
poezii*

Ioan Hada

Frumusețea

MOTTO

*Frumoasă sunt cum este un vis cioplit în stâncă
Și sâni mei de care atâția se striviră
Poeților o mută iubire le inspiră
Materiei asemeni, eternă și adâncă.*

*În larg azur ca sfinxul stau mândră și ciudată
Mi-i inima de gheață și trupul cum sunt crinii
Urăsc tot ce e zbucium tulburător de linii
Și nu plâng niciodată și nu râd niciodată.*

*Poeții, pe vecie ursiți făpturii mele,
Ca-n fața unui templu cu mândri stâlpi senini,
Își vor petrece viața în studii lungi și grele.*

*Căci am, ca să-i înduplec pe-acești amanți blajini,
Oglinzi în care totul mult mai frumos se-așterne:
Adâncii mei ochi limpezi, plini de lumini eterne.*

CHARLES BAUDELAIRE

Se dedică această carte de iubire:
ficei mele, IOANA,
omului de omenie NELU TONEA,
doctorului ZENOVIU CORDEA
și tuturor doctorilor care m-au tratat,
precum și bunilor mei prieteni, DUMITRU MARIȘ
și GHEORGHE DURUȘ.

Ioan Hada

De același autor:

Cuvinte - plachetă versuri 1994

Exilat într-o gravură - plachetă 1998

200 de cuvinte - volum 2000

Avatarurile faraonului Hada - volum 2001

Anotimpurile eternității - volum 2001

Cele mai frumoase poezii - volum 2001

Așteptându-l pe Marian Ilea - volum 2002

Poeme - volum 2004

Pelegrinaj la ruinele unor vechi iubiri - 2005

La umbra zeilor în floare - volum 2007

Versuri și variațiuni pe teme diferite - 2008

Poeme culese - semiantologie - volum 2009

PARTEA I

„Poeme” 2004

MOTTO

*„Din joacă, marinarii pe bord,
din când în când
Prind albatroși, mari păsări
călătorind pe mare,*

.....

*Poetul e asemeni cu prințul
vastei zări
Ce-și râde de săgeată și prin
furtuni aleargă;
Jos pe pământ printre
batjocuri și ocări
Aripile-i imense l-împiedică
să meargă!”*

CHARLES BAUDELAIRE

Dele mai frumoase poezii

PRIVIRE

Încordat
mai tare ca un arc
privesc
într-un fel cu plăcere
într-un fel plin de regrete
trupul tău
ca vânătorul
vânatul său.

DORINȚĂ

Ca și credinciosul
ce-și ridică privirea
cu speranță spre cer
mă ridic și aștern
cuvinte
ce-ar vrea să strălucească
etern

CUVINTE

Și cuvintele de dragoste
susură încetișor
ca șoaptele unui izvor
potolind setea îndrăgostiților

CUVINTE

Și cuvintele de dragoste
surâzând îmbietor
ca petale florilor
ademenind sărutul
din zborul albinelor

PLĂCERE

Și mă cutremur
de plăcere
când sorb
din ochii tăi
o dulce promisiune
ca un bețiv nemernic
când dă pe gât
cu mâinile de dorință
tremurând
paharul său
plin de absint

PRIVIRE

Iubito!

Privesc cu ochi flămânzi
și mistuiți de dor
la trupul tău ispititor
precum privește salivând
un cerșetor
la puiul rumenit
din rotisor

DISPERARE

Ce disperare s-aștepți
să se coacă
fructele verzi
dintr-o natură moartă

DISPERARE

Ca acest bătrân castan
cu crengile răstignite
în aerul înghețat al iernii
e strigătul meu disperat
cu nervii răsfirați
în secunda ecoului

LA BAZA

Piramidele au la baza lor
calcul și probabilități
și cântecul unui fluviu
de sudoare

PĂSTRARE

Voi păstra cu grijă
amintirea chipului tău
ca piramida
strălucirea faraonului

NATURAL

Amintirea iubitei
în visul soldatului
cuibărită
ca perla
în trupul scoicii

CĂUTARE

Tremurând de dorință
și plini de-ardoare
mereu căutăm
să ne înfruptăm
dintr-o jalnică plăcere
cum își caută un cerșetor
printre gunoaie
bucata zilnică de pâine

CUVINTELE

Să nu-mi vorbești iubito!

Cuvintele ar fi

 prea lungi

 prea tari

 prea șlefuite

Precum pietrele piramidelor

Și

 fără să vreau

 fără să știu

Cu un cântec înlănțuit de sclav

Ca faraonii mi-aș făuri din ele

 Nemurirea

AUTOPORTRET

Era o spărtură în oră
O secundă ruptă în ceas
O mână străină pe claviatură
Un cavaler
Rătăcit într-un alt veac

Singur
Cu gândul la tine
Simt
În epidermă
Cum se deschide
O fereastră
Ca pentru lumină

Primește-mă
Coală albă
De hârtie
Căci numai în tine
Mă simt
Ca tâlharul din dreapta
Pe cruce

Chipul tău
Pe retină
Stârnește un murmur
De stele
Ce dansează
Vara
Prin ierburi

Iarna
În zori
De-atâta frig
Până și primele
Raze de soare
Poposite la geam
Parc-au prins
Promoroacă

SFÂȘIEREA DESPĂRȚIRILOR

Și-acum plecarea
Ca strigătul disperat
De frunză
Desprinsă
Toamna
Din copac

Toamna
Pe cărări
Vagabondul
Frunză
Rebegită de frig
și ploi
Pe care
O poartă
Vântul

Iarna
Singur
Vagabondul
În calea crivățului
Ca-ntr-o bătaie
De pușcă
Sângerează

Curcubeul -
Rază
De lumină
Înflorită

Seara
Femeia
Trecând pe alee
Arcuș de vioară
Ce despică
Admirativ
Cântecul greierilor
În două

Azi
Observ că am riduri
Și
Printre ele mișună
Încărcate
De bucurii și tristețe
Amintirile
Ca pe scoarța
Bătrânului castan
Furnicile

Tineretea -
Statuie de zeu
Roasă de timp
Și regrete

Soldatul
Mort în iarbă
Fir imaginar
De praf
Pe care
Generalul
Îl înlătură
Plictisit
De pe hartă

Cutreier fascinat
Străzile oraşului
Într-o zi
De primăvară
Însorită
Precum privirea
Coapsele
Iubitei

Ca strigătul
Disperat
Al frunzei
Desprinse
Toamna
Din copac
E lacrima mea
Ce nu se vede

- După tabloul lui Picasso
„Femeie dormind”

Cele mai frumoase poezii

Întinsă pe canapea
Jumătate
Cântec de vioară
Acoperit
Cu nea
Jumătate
Lumină desprinsă
Din icoană
Femeia
Ca foșnetul
Duios
Al frunzei
Din luna mai
Visează

Seara
Ostenit
Acostez
La malul
Surâsului tău
În floare
Precum corabia
De corsar
La țărmul
Plin cu mirodenii
Al cântecului
De gitară

E primăvară!
Și
De-atâta lumină
bucurie
și dragoste
de viață
Iarba
Ca un cântec
De iubire
A-ncolțit
În inimă

NOCTURNĂ

Picoteli
În cuiburi
În timp ce ecoul
Pașilor
Lunecă
Pe lună
Ca un vis
De fată
Îndrăgostită
Într-o oglindă
De inimă

NOCTURNĂ

Învelit
Cu șoapte
De stele
Vagabondul
În iarbă
Doarme
Fericit
Având drept
Căpătâi
Doar
Cântecul
De greier

Cele mai frumoase poezii

- Pentru emigranții români

Iar când străin
flămând
și-nsingurat
Rătăcind printre ostile ziduri
De sticlă
fier
beton
și-oțel
Vei zări într-un colț stingher
plăpând
gingaș
miraculos
Eternul fir de iarbă
Te-nchină
Ca și cum l-ai fi zărit
Pe Dumnezeu

Vară
Dogoare
Pe cruce
Iisus
Răstignit
Furnicile urcă
Și coboară
Neștiutoare
Patimile lui

MEMORIE

Demult
În copilărie
Surâsul mamei
Avea
Strălucirea
Pâinii coapte
Și-n acea
Lagună de oră
Pâinea coaptă
Avea
Strălucirea sfinților
Din gravură

Vai!
Palmele mele
Au învățat
Deja
Să iubească
Femeia
Precum frunzele
Copacilor
Lumina

IMAGINE PRIMĂVARA

Cu un cântec
De greier
Toropit
Sub luna
Deschisă
Ca o fereastră
Să visezi
În mai
Inimă
Ca foșnetul
Duios
De frunză

Uneori
Cu ochi flămânzi
Și-ncrâncenați
Ca de jefuitori
De morminte
Ne vizităm în somn
Cimitirul propriilor
Noastre vise

Toamnă de-acum...
Iar foșnetul stelelor
Ruginește parcă
Lângă tâmplă
Toamnă de-acum...
Pașii sfărâmați pe alei
Și nervurile frunzei
Zvâcnind
Ca vena tăiată
Toamnă de-acum...
Și cuvintele
Scârțâie-n vânt
Mai tare
Decât girueta
Stricată

Trupul tău
Fruct
Copt
Sămânța
Dragostei
Duios
O poartă
Legănând

PAS CU STÂNGUL

- Cu ocazia dărmării statuii lui Lenin

Sunt liber
Să-mi privesc
Cu ochiul tăcut
Al statuii
Nemurirea
Sunt liber
Să-mi odihnesc
În tovărășia păsărilor
Pe umerii statuii
A gândului
Veșnică migrare
Dar mai ales
Să fac un pas
Cu stângul
Ca imaginea faraonilor
Ca statuile pornite
Spre căldura
Morții

* *pasul faraonilor cu stângul este pasul
hieratic, pasul spre nemurire.*

Iarna
Lumina
La geam
Ca viețile
Fizicilor
Prin spitale
Pâlpâie

Iarna
De-atâta frig
Până și umbra
Copacilor
Pe omăt
Dârdâie

Prin casca
Soldatului
Mort
În iarbă
Doar țârâitul
Greierilor
Răsună
Ca o predică

MARȘ CU STÂNGUL

- *Lui Vladimir Maiakovski*
(în loc de crez politic)

Desfășurați-vă
Într-un cântec
Tumultuos
Ca revărsarea de ape
Într-un foșnet
De frunze
Răscolit
De amintirea toamnei
Într-un susur
De izvor
Zglobiu
Precum surâsul
Copilului tău
Mărșăluți compact
Cu tâmpile
Îngropate adânc

Într-un vis
Cutreierat
De strălucirea stelelor
Căci eu voi fi mereu
În flancul stâng
Al sentimentelor
Voastre

Cele mai frumoase poezii

Primăvara
În zori
Lumina
La geam
Cu note
Și pași
Din mirajul
Dansului
De mireasă
Te invită
La viață

Privirea
Cutreieră
Fascinată
Formele
Femeii
În floare
Precum corabia
De corsar
Pe valurile
Lacrimei
De ghitară

SINGURĂTATE

Eu stau la capătul ciobit al ceștii
de cafea

Tăcut
Stingher
Încordat

O corabie în mijlocul furtunii
De pe gravură
Virtuala femeie
Care se arată în zațul de cafea
Sau anunțurile matrimoniale
Mă privește

Duios
Galeș
Lacom

Cum privește lațul
Zborul rândunelelor
Cu ochii săi

Mari
Rotunzi
Aproape perfecți
Cum sunt nările unei puști
De vânătoare
Cuibărit în această spărtură
De oră
Ca strigătul în ecou
Continui să tac
Penibil
Încurcat
Aproape inestetic
Privindu-mi palmele inerte
Asemeni aripilor frânte
Ale unui zbor de pescăruș
Mort

ORA DE FERICIRE

Fericiți ne ghemuim
În această clipă
Copii
În pântecul mamei
Astronauți
În interiorul navei
Cavaleri
În armurile de fier
Faraoni
În eternitatea piramidelor
Privind
Din clipa imediat următoare
Eram
Tineri
Frumoși
Superbi
Cum sunt toți soldații
Căzuți
În crâncene războaie

Cu mâinile
Fremătând
De plăcere
Ca de eschimoș
Ce despică
Vânatul
Deslușesc chipul tău
într-un vis
Ghemuită
Lunecând
Ca lacrima
De icoană

Iubesc poezii
Cu hainele
Peticite
Și
Nu știu de ce
Îmi vine
Să cred
Că peticele lor
Sunt răni
Ce-au rămas
De pe cruce

IMAGINI
PENTRU CRISTOFOR COLUMB
(fantezie)

I
Cristofor Columb
Navighează
În istorie
Ca această bărcuță
În camera mea
Inundată
Corăbiile lui
Ca de hârtie
Iau mereu apă

II
Să mergem Cristofor!
În zare
E cerul albastru
Și stelele
Mai aproape
De noi

Iar vuietul mării
Pleznește
Mai tare
Ca vena tăiată

III

Să ne oprim
Pe un curent Cristofor!
Sau măcar pe un val
O clipă să simțim
Foșnetul velelor
Și al stelelor
Mai aproape
De tâmpile

IV

E toamnă Cristofor
Plouă plouă întruna
Parcă plouă
În memorie
Mai e ceva
De descoperit

O nouă Indie
Sau o nouă particulă?
Ploaia care
Se scutură întruna
Asemeni bătrânului
Castan
Mă îndeamnă
Să rămân aici
Între Scylla și Caribda

V

- 12 octombrie 1492

Cristofor!
Se văd câteva șosele
Suspendate
Câteva zgârâie-nori
Câteva stații de metrou
Și „Little boy”
Circulând
Ca un microb
Prin venele Hiroșimei
Repede înapoi!

EPITAF LA IMAGINI PENTRU CRISTOFOR COLUMB

Te-ai strecurat
În mine Cristofor
Furiș
Ca firul de nisip
În scoică
Mâine poate
Va crește o perlă
În timp ce pe țărm
Vuietul mării
Crestează
Epava uscată

Mâine
N-o să mai fii liberă
Să zbori
Cum zboară vara
O albină
Printre trandafiri
Mâine...
Cu surâsul tău
N-o să-mi învăluiești
Gândurile aspre
Ca râul
Pietrele
Cu undele sale
Mâine...
N-o să te mai
Ghemuiești
În mine
Ca strigătul
În ecou
Mâine...

NOCTURNĂ

Noapte...
Doamne ce de stele!
Mi-e creierul
Atât de încărcat
De gânduri
Încât câteva
Au devenit
Deja
Comete...

Te-ai ghemuit
În inima mea

Duios
Galeș
Drăgăstos

Ca-ntr-o frunză
Primăvara
Lumina

SENZAȚIE VARA

Printre lanuri
De grâu
Frământate
De soare
Pașii Domnului
Sângerează
Rosul macului
Izbucnește
În floare

NOCTURNĂ

Cutia de bere goală
Bicicleta proptită
Pe calcule și probabilități
Paznicul urinând liniștit
Pe zidul ce se topește
În noapte
Afișul rupt:
„Refuzați mizeria
Alegeți Emil!”
Lăptăreasa mutând
Ultimele navete
„Columbia va ateriza”
Veioza
O certitudine luminoasă
În timp ce noaptea
Ca un aisberg de pâclă
Înghite treptat totul

MATINALĂ

Îndată ce lagunele
Zorilor
Au fost brusc
Sfâșiate
De primele raze
De soare
Fereastra s-a deschis
Ca o rană
În trupul dimineții
Versantul
Acesta de oră
Pe care-ți servești
Zilnic
Cafeaua
Pe jumătate învelit
De memoria nopții
Îl vei urca totuși
Liniștit
Cum urcă
Ruga credincioșilor
Către sfinți
În liniștea
Duminicală

FANTEZIE

Am pornit să cobor
Încet
Ca parașuta
De pădărie
Pe Calea Lactee
Cu geanta mea
Diplomat
Pe care toți o consideră
De terorist
Și care conține
Între cele două coji
De pâine uscată
Ca niște bacili
De antrax
Esența lucrului
În sine
Bineînțeles
Că trebuie să salut
Când trec
Pe lângă invalidul

Cele mai frumoase poezii

De război
Căruia
Patria i-a oferit
În semn de recunoștință
Eternă
Locul de cerșit
Fără taxă
De la intersecția
Cu Calea Victoriei
Și
Tot coborând
Pe aleile betonate
Cu stele
Căutam cu disperare
Să găsesc o tufă
Un smoc de iarbă
Sau măcar o frunză
Rămasă suspendată
Printre gratiile
De fier beton
Ca firul de păr blond
Agățat
Pe haina de duminică

PARTEA II

„Pelerinaj la ruinele unor vechi iubiri” 2005

Cele mai frumoase poezii

MOTTO

*„Unde să-mi aflu o iubită
pe măsura mea?
Mă tem că cerul pitic
n-ar putea s-o încapă”*

VLADIMIR MAIAKOVSKI

*Afară-i ger
Sunt urme
Prin zăpadă
Cine a părăsit inima?*

LA MOARTEA LUI NICHITA

- *La moartea lui Nichita*

Afară-i ger
Sunt urme
Prin zăpadă
Focul în vatră
Încă mocnește...
Cine a părăsit inima?

- *Lui Nichita*

Lacrima ta
Ca rana
Îmi vorbește

- *Lui Nichita*

Versul tău
O lacrimă
Ce sângerează

HAIKU

Plouă cu soare
Sau poate se scutură
Floarea de cireș

Fără tine
Inima mea
Ca statuia
Neterminată
La partea lipsă
Visează

Poate sunt
Ultimul cavaler
Căruia
Lacrimile poeziei
I-au ruginit
Armura

Poate sunt
Ultimul cavaler
Care
Din lacrimile
Poeziei
Și-a făcut
Armură

Afară-n ger
Printre troiene
Inima mea
Rostind
Poeme de iubire
Îmi pare că e
Una dintre
Pâinile
Ce-au săturat
Mulțimile

Poezia -
Umbra unui copac
Din Eden
Resădită
De poet
Pe pământ

De câte ori
Încerc
Să rescriu
Un poem
Mă simt
Ca sutașul
Ce-a înfipt
Sulița...

Aici
În casă
Printre cărțile
Mele
Mă simt
Ca regele
În al său
Palat
Și
De câte ori
Ies
În oraș
Mi se pare
Că soldatul
Roman
Îmi așează
Pe cap
Cununa...

Primăvara
În zori
Cu primele
Raze
Calde
De soare
Îmi pare
Că de la Ioan
Primesc
Botezul
Cu lumină

Pe portativul
Trupului
Femeii
Îndrăgostite
Parcă
Se aude
Un susur zglobiu
De izvor
Din care
Vine să bea
Apă
Mirat
Și bucuros
Până și curcubeul

Iată iubito!
Cuvintele
Poemului de iubire
Ca niște cuie
Au răstignit imaginea
Chipului tău
Pe hârtie

Chipul tău
Pe retină
Stârnește
Un freamăt
Duios
De frunze
Mângâiate
Vara
De lumină

Primăvara
În zori
La geam
Primesc sfios
Lumina
caldă
Precum credinciosul
De sărbători
Cuminecătura

HAIKU

Cu tine-n gând
Ca o statuie de zeu
Lumină visez

NOCTURNĂ

Noaptea întreagă
Îți dansează
Stele
La tâmples
În timp ce
Cântecul sfios
De greier
Îți urcă
Pe glezne

Armura
De bătrânețe
Și
Inima mea
Devine
Peron pustiu
La care sosesc
și pleacă
Doar
Regretele târzii

Rodii zemoase
Atârnă
Parcă
Din cer
Și-n struguri
Se strânge
Toată aroma
Și savoarea
Luminii
Culorile florilor
Repetă mereu
Simfonia
Curcubeului
La Grădina
Edenului
Visez...
Dar
Tocmai trece
Prin retină
Silueta femeii
Iubite

Poate că sunt
Doar lacrima
Ce te visează

Azi
Mi-ai zâmbit
Duios
Și
M-ai privit
Cu sufletul
Colorați festiv
Această zi
În calendare!
Căci
Printr-o miraculoasă
Magie
Surâsul tău
S-a transformat
Într-o cruce
De destin.

Toamna
Pe marginea
Frunzelor
Ideea de vânt
Ca despărțirea
Dureroasă
Între ceea ce
Am fost
Și ultimul
Cuvânt
Ce se-nchide
Ca pleoapa
De mormânt

DILUVIU

Deasupra
Cerul înnorat
Odată
Cu fulgerul
Deschide
O rană
De spaimă

DILUVIU

Norii
Acoperind cerul
Asemeni
Bulgărilor
Rana
Mormântului

Nu sunt
Nici mai înalt
Nici mai scund
Decât
Lumânarea
Care cu pâlpâiri
De lumină
Și versuri
Vorbește

De câte ori
Mă apuc
Să scriu
Un poem
Mă comport
Precum cucul
Devenit
Faraon

Ciudat!
Cu mâna
Cu ajutorul
Căreia
Mănuiesc
Revolverul
Scriu
Și
Cele mai frumoase
Poeme
De iubire

Inima mea
Rostind
Poeme de iubire
Chiar
Și pe cruce
Ca un apostol
De-odinioară
Te mărturisește

Din privirea ta
Îmi rămâne
Acest surâs
Cald
Al inimii
Din care
Mă înfrupt
Înfometat
Ca dintr-o pâine
Rumenită
De căldura
Curcubeului

Și totuși
Nu poți să păstrezi
Niciodată
Stropii de rouă
În palmă...

Surâsul tău
Curcubeu
Sculptat în rouă
Ce mă atrage
Precum altarul
Format
Numai
Din șoapte
De iubire

Inima mea
Mic poem
De iubire
Îți poartă
Chipul dulce
Precum apostolul
De-odinioară
Pe mii și mii
De drumuri
Crucea

Rana
Soldatului
Mort
În iarbă
Doar
Zborul
Păpădiilor
Ca mătania
Îl acoperă

Te-am pierdut
Nu găsesc
Nici un cal
Și văd
Cât de trist
E să fii rege
Fără să mai
Ai regat

Ah, poeziile!
Aceste miraculoase
Lacrimi
De conștiință

Sunt
Ca stropul de rouă
Care
Scârbit de lume
Și
Îndrăgostit de lună
În versuri
Se evaporă

Deasupra
Altarului
Lumina coaptă
În icoană
Lacrimile ei
De tremurul
Plăpând
Al lumânărilor
Se sprijină

Femeia
Îndrăgostită
Misterioasă
Vioară
Pe strunele
Căreia
Se nasc
Note
Mai cristaline
Decât stropii
De rouă

GARDĂ IARNA

Printre vise
Acoperite
De zăpadă
Soldatul lustruind
Arma
Cu lacrimi
Dintr-o dulce
Amintire

Soldatul mort
Iarba patriei
Îl primește
Ca un leagăn

În uniformă ta
Patrie
Mă simt
Ca-ntr-un cântec
De leagăn

În inimă
Cei ce au luptat
Ca o Biblie
Mă luminează

Uniforma ta
Patrie
Îmi pare
O copertă
De Biblie

Inima mea
Rostind
Poeme de iubire
Precum un cap
De proroc
Pe tavă
Vorbește

Trupul tău
Ca poemul
De iubire
Are
Tainica
Arhitectură
De lumină
Înflorită

Inima mea
O catacombă
În nișele
Căreia
Sunt vii încă
Statuile
Marilor iubiri
Din literatură

Soldatului
Victorios
Ce se întoarce
Acasă
Pe jos
Iisus
I-a transformat
Arma
Într-un toiag
Ce înfloarește

DACĂ

Dacă vrei să știi
Ce culoare
Are lumina
Privește surâsul
Mamei
Prin ochii copilului
Dacă vrei să știi
Ce culoare
Are lumina
Privește rănilile
Soldatului mort
Pentru Țară
Din perspectiva
Lumânării

Ce veghează
Dacă vrei să știi
Ce culoare
Are lumina
Privește poezia
Ce pe cuminecătura
Pentru inimă
Și
Mai ales
Privește
Femeia iubită
Ca pe o lumină
Numai pentru tine
Înflorită

ÎN LOC DE EPITAF

Inima mea
Ce-ți poartă
Chipul dulce
Este piatra
Pe care
S-a înălțat
Această
Carte de iubire
Ca un sălaș
De rugăciune

- *Lui Mihai Eminescu*

Versurile tale
Îmi pare că sunt
Ultimele cuvinte rostite
De lacrima de rouă
Răstignită

PARTEA III

„La umbra zeilor în floare” 2007

Cele mai frumoase poezii

MOTTO

*„Omul acesta
A trăit în țara
Celor mai odioși
Șarlatani și tâlhari.*

.....
*A fost elegant
Și poet pe deasupra -
Cu puteri nu prea mari
Dar cu inima falnică -
Și pe-o oarecare femeie
De peste patruzeci de ani
O numea iubită
Și fetiță zburdalnică”.*

SERGHEI ESENIN

Sub adierea
Caldă
De vară
Copacul foșnind
Naște în inimă
O muzică
Mai dulce
Decât lacrima
De vioară

- Pentru vânzătorul ambulant de ziare
Ioan Hada

Cele mai frumoase poezii

Pe străzi
Sunt tranșeele
Existenței cotidiene
Răsfirate
Ca strigătele
De disperare
În care
Doar soarele generos
Îmi picură
Ghirlande de lumini
Pe creștet
Asemeni călugărului
Cu mătânii
La căpătâi
De mormânt

Iarnă
Ger
Troiene
Și
De-atâta frig
Până și primele
Raze de soare
Poposite la geam
Au prins
Chiciură

De sub genele
Întredeschise
Azi
Zburau
Spre mine
Priviri
Ca niște fluturi
Colorați
În șoapte de iubire

Și
Sunt atras
De tine
Precum fluturile
De noapte
De-o lumină

Poate asta
Mai sunt
Firul de iarbă
Plăpând
Strivit
De sandalele
Satrapilor
Lumii
Și aplecat
În rugăciune
Și mângâiat
Numai
De lumină
Și triumphiul
Prin care
Privește lumea
Dumnezeu

Poemul meu
Mai tare
Decât piatra
Unui templu
Să fie oare
Asemeni
Țăranului român
Încăpățânat
Care
L-a făcut
Pe însuși Napoleon
La Arcole
Să intre-n
Luptă

Poetul -
Singurul
Care în loc de pietre
Aruncă-n
Prostituate
Numai cu flori
De cuvinte

Poemul de iubire
Ca frunza
Numai
Lumină
Respiră

Poemele mele
Asemeni
Rănilor
Zeului
Răstignit
Numai despre
Iubire
Vorbesc

Poemul de iubire
Ca rugăciunea
Te visează

Poemul
De iubire
Poezia
Ca umbra
Se naște
Numai
Din lumină

Între lumina
Primului scâncet
De copil
Și cea
Dintr-o lumânare
Ce-ngână
Psalmul
La căpătâi
De mormânt
E loc destul
Pentru viața
Ca o paranteză
În care încape
Mai multă
Bucurie
Și suferință
Decât poți duce

Cuvintele poemelor
Pe coală
Asemeni corbilor
Pe cadavrele
Soldaților
Bătăliei pierdute
Croncănind
Dialoghează

Stiloul meu
Satîr
Sub tăişul
Căruia
Cu fiecare
Vers
De iubire
Pe hârtie
Ca pe altarul
De jertfă
Țâșnește
Sângele
Mielului

Privirea
Urcă
Fascinată
Silueta
Femeii iubite
Așa cum se înalță
Ruga
Duminica-n
Biserică

Și
Bănuțul
Din palma cerșetorului
Ca pironul
De răstignire
Îmi vorbește
Plin de sânge

- variantă

Și
Bănuțul
Din palma cerșetorului
Ca pironul
De răstignire
Plin de sânge
Îmi vorbește

Inima mea
Mic poem
De iubire
Se-ntoarce mereu
După tine
Precum floarea soarelui
După lumină

Pădădiile
Purtate de vânt
Sunt
Visele
Soldaților
De sub iarbă

Poetul
Singurul cavaler
Ce folosește
Visul
Firul de iarbă
Pe post
De lance

Poetul
Singurul soldat
Ce pleacă
La luptă
Având drept armă
Doar șoaptele
Stelelor
De pe crestele
Firelor de iarbă

Inima mea
Carte
De iubire
Din care
Poemele țâșnesc
Mai tare
Ca sângele
Din vena
Tăiată

Dacă
Vrei să-nțelegi
Vagabondul
Privește
Vântul
Ca pe femeia
Ce te dorește

Poemele
De iubire
Sunt
Urmele rănilor
Impregnate
Pe giulgiul
De hârtie
Ce rămâne
Din mine

- variantă

Inima mea
Rostind poeme
De iubire
Se-ntoarce mereu
După tine
Precum floarea
Soarelui
După lumină

În zori
Savurez cafeaua
Și
Zățul
Se tulbură
Asemeni gândurilor
Intime
Ce încep
Să se vadă
Și se simt
Privite

Viața
O coală de hârtie
Pe care
Mii și mii de cuvinte
Și
Sentimente
Se-ndreaptă
În toate direcțiile
Și
Nimerește
Întotdeauna
Aiurea

Cuvintele mele
Întotdeauna
Aleargă
Numai spre poem
Precum câinele
De vânătoare
De-a lungul
Strigătului
De luptă
Al stăpânului

De sub
Genele
Întredeschise
Azi
M-ai privit
Cu lăcomia
Coapselor
Larg
Deschise

Pe coală
Gândurile
Și
Sentimentele
În mișcare
Dinspre lucruri
Înspre numele lor
Încep
Treptat
Să se vadă
Precum urmele
Fiarelor
Flămânde
Iarna
Pe zăpadă

Seară
Singur
Și
La televizor
Politicianul
Vorbind de zor
Iar
Lângă râu
Tulburând
Pacea serii
Și luna
Ca s-o admire
Balta
Broasca
Orăcăie
Întruna

În inimă
Iubirile vin
și pleacă
Sfâșietor
Ca țipătul
De cocori
Fără tablouri
Electronice
De sosire
Și
Plecări

Vară
Dogoare
Și
La umbra
Crucii
Lui Iisus
Răstignit
Simt
Cum lumina
Cu greutatea
Dragostei
M-apasă

NOAPTE SENINĂ DE VARĂ

Sclipirea și freamătul
Stelelor
Ca de fructe
Pîrguite
Gata să cadă
Se-mpletește
În inimă
Precum culorile-n
Covor
Cu foșnetul ierburilor
Verde
Crud
Și țîrîitul molcom
Negricios
De greier

Surâsul tău
Mă cuprinde
Ușor
Ca statuia
Zeitei
Fără brațe
Și
Brusc
M-am simțit
Ca îmbrățișat
De curcubeu

Inima poetului
Coborâtă-n stradă
Pare
Cometă
Ce-a rămas
Agățată
Într-o pânză
De păianjen
Nici mai mare
Nici mai mică
Decât patul
Lui Procust

Aici
Zac eu
În cartea
Închisă
Precum sicriul
Și
Pe coli
Cuvintele
Poemelor
Foșnesc
Mâhnit
Asemeni
Ierburilor
Pe mormântul
Soldatului
Necunoscut

Și
Să te apropii
De visul curat
Al tinerei
Îndrăgostite
Cu sfială
Ca de o catedrală
Clădită
Pe-o stâncă
De lumină

Toamnă
Plouă
Plouă întruna
Și
Ploaia mărunță
Răsună
În inimă
Mai dulce
Decât cădelnița
În biserică

VARIAȚIUNI PE ACEEAȘI TEMĂ

I

Seara
În cameră
Parcă se aud
Vuietul
Valurilor
Etajate
Pe gravură

II

Camera mea
Mereu inundată
De vuietul mărilor
De pe hartă

III

Într-un ceas
Bătălia
Va fi câștigată
Trec secole
Și tabloul
Nu o arată

IV

Și totuși aștept
Încordat
Să se termine
Naufragiul corăbiei
De pe gravură

Atât
De mult
Doresc
Să-mi fac
O casă
La umbra
Șoaptelor de stele
De pe crestele
Firelor de iarbă
Grasă

- *Lui Mihai Eminescu*

Versurile tale
Îmi pare
Că sunt
Vâlvătăile
Rugului
În care arde
O lacrimă
De sânge

ÎN LOC DE EPITAF

Inima mea
Rostind poeme
De iubire
E-nchisă
În această carte
Ca-ntr-un sicriu
Și asemeni
Unor sfinte moaște
Degeaba-i dusă
Spre Bizanțuri
Întotdeauna
Se-ntoarce singură
Numai
În acest pământ

Având
Drept scut
Frunza uscată
Ca fila
De Evanghelie
Îngălbenită
Firul de iarbă
Pe post
De lance
Și
Armura
Confecționată
Din zalele
Țârâitului
De greier
Seamăn
Cu tristul
Cavaler
Ce confundă
Poemele
De iubire
Cu morile
De vânt

Versurile
Poemelor
De iubire
Sunt asemenea
Soldaților
Armatei
Prost echipate
Și
Flămânde
Iar
Generalul
Ce ține
Discursul
Din șaua
Calului
Mai alb decât
Poezia
Seamănă
Cu mine:

Versuri ale mele
Dincolo...
Dincolo de munții
Crestați
Cu rime
Vă așteaptă
Orașe bogate
Și
Câmpii mănoase
Ca un Paradis
Ce-l puteți
Cuceri
Și
Stăpâni
Voi
Și
Urmașii
Urmașilor
Voștri
De-acum
Și
Până-n veacul
Vecilor
Amin!

Ars poetica

MOTTO

„Muzică, înainte de toate”

PAUL VERLAINE

*„Mă împăunam că
inventez un verb
accesibil într-o zi tuturor
simțurilor”*

ARTHUR RIMBAUD

În fața
Poeziei
Sunt lucrurile
În ea
Ca-ntr-o oglindă
Fermecată
Numele
Și

Cele mai frumoase poezii

Sentimentele lor
Așezate
După toate
Canoanele
Artei
Într-o nesfârșită
Simfonie
Accesibilă
Tuturor
Simțurilor
Și
Perfectă
Precum natura
Pe care o atingi
Și mângâi
Cu mâinile
Ușoare
Devenite
Aproape aripi
De înger
Așa cum
Mângâiai
Pântecul soției
Ce urma
Să nască

Și
Cu fiecare
Poem
De iubire
Ca un înțelept
De-odinioară
Desenez
Pe nisip
Și-n
Literatură
Cercuri
Și
Jumătăți
De sferă
Cu lumină
Ce-ți seamănă
Dar
Până la urmă
Timpul
Brutal

Ca soldatul
Roman
Le frânge
Și
Abia
Mai apuc
Să strig
Ca un spirit
Universal
Ce erupe
În istorie:
**„Noli turbare
circulos meos!”**

Și
Când
Ultimul
Cuvânt
Din această
Carte
De iubire
A fost pus
Pe hârtie
N-am apucat
Asemeni
Soldatului
Pheidippides
Să rostesc
Decât:
„Nenikikamen!”
Și
Imediat
Un alt om
Cu ochi halucinați

Și
Mistuiți
De iele
Cu sufletul
Mărit
Căci a văzut
Idei
A luat pana
De scris
Ca pe-o făclie
Ducând lumina
Inimii
Poeziei
Și
Libertății
Până și dincolo
De stele

Fanteria eternității

MOTTO

„Eu voi fi,
când nu voi mai fi”

J. PAUL-SARTRE

Aici sunt eu
Încordat
Un strigăt
De luptă
O rană
Ce-și urlă
Neputința
Dincolo de poezie
Ca-n oglinda
Lui Alice
E numele meu

Cele mai frumoase poezii

Leu
În alergare
Dinspre sine
Înspre
Răcnetul său
Iar
Deasupra...
Deasupra
Mult prea
Depart
Și totuși
Atât de aproape
E numele
Numelui meu
Ca orice zeu
Care trăiește
Tocmai
Pentru că
Nu-l mai vedem
Și
Atunci
De-atâta așteptare
Rugăciunile mele
Se transformă
Încet
În poezia
Statuilor
Neterminate

Și
Iată-mă ajuns
În fața
Acestui poem
De iubire
Ca în fața
Rubiconului
Și
Ori de câte ori
Am aruncat
Zarurile
Pe toate fețele
Și
Din toate
Unghiurile
Apărea
Surâsul tău
De Mona Lisă
Eh, asta e!

În fond
Din înălțimea
Bibliotecii mele
Așezată
Sub formă
De piramidă
Mă privesc
Doar 40 de secole
De poezie
Și iubire
Și
Cu greu
Până la urmă
Am reușit
Să-mi croiesc
Mult râvnitul
Drum spre Indiile
Fericirii

PARTEA IV

„Versuri și variațiuni pe teme diferite” 2008

MOTTO

*„Împrimăvărați-vă,
stihii ale vieții
Ierburi și flori,
aurițivă-n soare!
Eu nu mai vreau
decât versuri
Să beau și să beau
cu otrăvuri amare”*

VLADIMIR MAIAKOVSKI

Dele mai frumoase poezii

În
Amurgul
Bătrâneții
Până și firele
De păr
De la tâmpile
Capătă culoarea
și foșnetul
Uscat
Și
Trist
Al frunzelor
Ce mai atârnă
Iarna
De copac

Cutreierând
Formele
Trupului tău
În floare
Mă simt leu
Pe terenul său
De vânătoare

Amurg
De bătrânețe
Și
Inima mea
Epavă eșuată
Scârțiind
Mai tare decât
Regretele târzii
Încă păstrează
Pe carenă
Și-n ventricule
Urmele
Tuturor
Drumurilor
De iubire
De-odinioară

Poate
Asta mai sunt
Firul de iarbă
Plăpând
Strivit
De sandalele
Satrapilor lumii
Și
Aplecat în rugăciune
Și
Mângâiat
Numai de lumină
Și sandalele
Lui Iisus

Iar
Când obosit
flămând
și-nsingurat
Mă întorc
La cămăruță
Precum lupul
La bârlog
Îmi pare
Că oamenii
Până și umbra
Mi-o sfâșie
Cu plăcerea
Șacalilor
Prada

Primăvara
În zori
Bucuros
De lumină
Fac baie
În ploaia
De soare
Precum în copilărie
În surâsul
Mamei

Mă întorc
Mereu
La tine
Poezie
Precum după
Naufragiu
Supraviețuitorul
Lup bătrân de mare
Pe valuri

Poate ca mâine
Am să mă pierd
În lume
Tăcut
Și-aproape
Nevăzut
Precum urmele
Fiarelor flămânde
Iarna
În pădure

Toamna
Pe alei
Sub pași
Frunzele uscate
Scot
Roci de strigăte
Însângerate
Ca niște mori
Ce macină
Lumina
Amurgului

Cuvintele mele
Se retrag
Lin și sfios
Într-un poem
De iubire
Precum în serile
De vară
Potecile-n pădure

Prin rănil
Soldatului
Mort pentru
Țară
Se vede
Cum se reface
Strălucirea
Patriei
De-odinioară

Sunt asemenea
Firului de iarbă
Atât de plăpând
Atât de gingaș
Atât de neînsemnat
Și totuși etern
Care
Ca un înțelept
De-odinioară
Îi cere
Lui Alexandru cel Mare:
„Nu-mi sta în soare!”

Toamna
Căările
Vagabondului
Doar fratele lui
Vântul
Și sora sa
Frunza
Aflată
În cădere
Le mai știu

Deasupra patului
Desfăcut
Ca o petală
Tabloul atârând
Precum a luminii
Hartă:
„Adevăr grăiesc vouă“...!!
Și
O muscă-n farfurie
Tulbură
Cu nesimțire
Cina cea de Taină

Cutreier fascinat
Străzile oraşului
Într-o zi
De primăvară
Însorită
Şi
De-atâta lumină
bucurie
şi dragoste
de viaţă
Îmi pare
Că păşesc
Ca un acrobat
Pe raze înflorite
De lumină

- Pentru cititor

Inima mea
Mic poem de iubire
O lacrimă
De sânge
Ce-ți vorbește

Iarnă
Ger
Troiene
Și
În bătaia
Crivățului
Ca de pușcă
Până și umbra
Vagabondului
Răstignită
Pe cărări
A prins
Chiciură

Poemul
De iubire -
Magică ușă
Prin care
Se trece
Din mine
În zeul
Din mine

Ori
De câte ori
Te strâng
În brațe
De-atâta bucurie
fericire
și dragoste
de viață
Îmi rămâne
Acel nimic
De nespus
De-o ineputizabilă
Și fermecătoare
Taină

Sub
Privirea ta
duioasă
galeșă
molcomă

Inima
Și
Gândurile mele
Asemeni
Frunzelor
Și
Firelor
De iarbă
Sub
Arcușul
Razelor

Și
Adierii calde
De vară
O altfel
De
„Odă bucuriei”
Cântă

MOTTO

*„Cel mai greu
este sentimentul”*

N. STĂNESCU

Și
Cuvintele mele
Molecule browniene
Urmându-i îndeaproape
Pe Orfeu și Heraclit
Curg
Plâng
Râd
Cântă
Și dansează
Pe coli
Într-o horă a ideilor

Cele mai frumoase poezii

Repetând
Întreaga
Structură
De lumină
Înflorită
A sentimentului
Ce sângerează

Primăvara
În zori
De-atâta lumină
bucurie
și dragoste
de viață
Până și gândurile
Despre tine
Pe creștet
Încep
Să înflorească

- Pentru fiica mea

Te port
Mereu
În gând
Precum un vagabond
Înfășurat
În haina sa
De vânt

Am trecut
Și eu
Prin lume
Tăcut
Și gânditor
Și
N-am făcut
Mai mult
Zgomot
Decât foșnetul
Ierburilor
Pe unde
Nu se-abate
Picior de om

Sunt ca frunza
Purtată
Toamna
De vânt
Care
Cu gândul
La tine
Aripi adevărate
Visează

Femeia
Devine strună
De vioară
Numai
Mângâiată
De arcușul
Gândurilor
Venite
Din inimă

Amurg
De toamnă
Și
Biciuită de frig
și ploi
Până și umbra
Vagabondului
Pe cărări
Ca-ntr-o răstignire
Sângerează

Vară
Noapte
Răcoare
Și
Învelit
Cu șoapte
De stele
Vagabondul
În iarbă
Doarme
Ghemuit
Și fericit
Ca-n pântecul
Mamei sale

Aici
Pe coli
Creionând poeme
De iubire
Mă simt
Precum bătrânul
Lup de mare
La cârma
Corăbiei sale

Seară
Singur
Și
Pe coli
Cuvintele
Poemelor
De iubire
Asemeni
Superbelor
Rochii pariziene
Splendoarea
Amintirii
Trupului tău
O sporesc

- Dedicată zilei de 9 Mai 1945

Cele mai frumoase poezii

Păpădia
Purtată de vânt
E visul
Soldatului
Necunoscut
De sub iarbă
Ce-ți lasă
În inimă
Bucuria cântecului
De

Libertate
Egalitate
Fraternitate

Și mai ales
Iubire
Cu lumină
Divină

- *Lui Nichita Stănescu*

În
Primăvara
Acelui secol
Un înger
Semăna
În ogorul
Limbii române
Cuvinte
Și
Necuvinte
Ca niște miraculoase
Semințe
Roditoare
Numai de lumină

VARIAȚIUNI PE ACEEAȘI TEMĂ

I

Noapte
Singur
Furtună
Și
Prin fereastra
Deschisă
Ca o rană
De spaimă
Tenebrele nopții
Năvălesc
Însoțite îndeaproape
De logica groazei
Hoardelor
Lui Gingis Han

Cele mai frumoase poezii

II

Noapte

Singur

Furtună

Și

Tenebrele nopții

Desenează

Pe geam

Cu litere

De spaimă:

„Hic sunt leones!”

III

Noapte

Singur

Furtună

Și

Tenebrele nopții

Transformă

Treptat

Cămăruța mea

Într-un cavou

De spaimă

IV

Noapte
Singur
Furtună
Și
Tenebrele nopții
Mi-aruncă
Gândurile
Într-o furtună
De groază
Și spaimă

V

Noapte
Singur
Furtună
Și
Tenebrele nopții
Dincolo de geam
Cu hohote
Înfricoșătoare
Din râsul nebuniei
Spre-absurd
Și spaimă
Mintea mea
O cheamă

VI

Noapte

Singur

Furtună

Și

Tenebrele nopții

Mi-agață

În cameră

Cu mâini

Tremurânde

De frică

A spaimei hidoasă

Hartă

VII

Noapte

Singur

Furtună

Și

Tenebrele nopții

Vuiesc

Mai tare

Decât valurile

Mării-n furtună
Și
Disperat
Naufragiat
În marea
De spaimă
Încerc
Să mă sprijin
De-o amintire
Cu tine
Ca de bârna
Ce-a rămas
Din catarg
Întreagă

PARTEA V

„Sub mângâierea luminii” 2010

MOTTO

*„Ce grosolane inimi sunt în unii
Nu pot iubi minunăția lumii,
Și neiubind, de unde să priceapă
Cum sună raza soarelui și-a
lunii?”*

OMAR KHAYYAM

Dele mai frumoase poezii

- variantă

Sînit
Ca stropul
De rouă
Care
Scârbit
De lume
Și îndrăgostit
De culorile
Curcubeului
În versuri
Se evaporă.

Toamna
Târziu
Vagabondul
Singur
Pe drum
Se pierde
În amurg
Ca-ntr-un ecou
De mormânt

Zgribulit
În frig
Seamăn
Cu frunza
Ce toamna
Se-nvelește
Doar
Cu-o pală
De vânt

Țipătul
Frunzelor
Răscolite
Toamna
De vânt
Îmi sfâșie
Inima
Mai tare
Decât
Rana
De mormânt

TRISTEȚE

Ai plecat
Și
Din ochi
Curg
Lacrimi
Ca frunzele
Desprinse
Toamna
Din copac
Ca să rămân
Tot mai singur
Când
În goliciunea
Crengii
Ca-ntr-o oglindă
Mă privesc

Cele mai frumoase poezii

Cu primele
Mlădițe
Mijite
Primăvara
La lumină
Îmi întind
Inima
Ca acrobatul
Sârma
Peste bucuriile
Simple

Noapte
Singur
Și
Printre
Șuvițele
Fumului
De tutun
Splendoarea
Amintirii
Trupului tău
Ca farul
Prin tenebrele
Noptii
Strălucește

Cu primele
Mlădițe
Mijite
Primăvara
La lumină
Inima mea
Ca pelerinul
Spre Mecca
Dragostei
De viață
Pornește

Vara
În cimitir
Ierburile
Foșnind
Năpădesc
Mormintele
Și
În simfonia
Aceasta
Molcomă
Parcă se aud
Sfâșietor
Până și tânguierile
Morților

Ghemuit
La picioarele
Tale
Precum câinele
De vânătoare
La picioarele
Stăpânului
Admir
Fascinat
Splendoarea
Trupului tău
Precum
Credinciosul
Statuia
Zeului său

De câte ori
Vântul
Toamna
Desprinde
Frunze
Îmi descopăr
Disperat
Fragilitatea

Cu fiecare
Frunză
Ce se desprinde
Descopăr
Toamna
În goliciunea
Crengii
Ca-ntr-o oglindă
Fidelă
Absența
Care doare

Primăvara
În zori
La geam
Lumina
Caldă
Ca declarația
De dragoste
Te invită
La viață

Din trupul tău
Copt
Mă înfrupt
Cu plăcere
Ca viermele
Din fruct

În serile
De vară
Cerul
Senin
Odată
Cu stelele
Deschide
O fereastră
Ca pentru
Visare

Primăvara
Cu păpădia
Ce zboară
Inima
Devine
Cu drag
Peste bucuriile
Simple
Hoinară

Toamna
Târziu
Vagabondul
Înfășurat
În vânt
Până și umbra
Zarea i-o
Înghite
Ca un ecou
De mormânt

Primăvara
Rădăcina
Firelor
De iarbă
Parcă
Păstrează
Caldă
Încă
Urma
Sandalelor
Lui Iisus

Surâsul tău
Dulce
Are culoarea
Și forma
Sărutului
Rotund
Din care
Mi-am făcut
Casă
Ca de piatră

Sub
Mângâierea
Luminii
Calde
De primăvară
Frunza
Freamătă
De viață
Ca mireasa.
Din această
Bucurie
Simplă
Mă înfrupt
Înfometat
Ca dintr-o pâine
Bine
Rumenită
De stele

Primăvara
În pădure
Privighetoarea
Ca mireasa
În ziua
Nunții
Numai
De dragoste
De viață
Cântă

Primăvara
Foșnetul
Pădurii
Verde
Crud
Ca mireasa
Respiră
Viață

Seară
Și
Îmi întind
Inima
Precum pescarul
Plasa
Și
Absența ta
Mai tare
Ca lacrima
De rană
Doare

Ca notele
Sonatei
Lui Beethoven
Bătăile
Inimii
Sub clar
De lună
Te visează

Seară
Singur
Și
M-am retras
În cămăruță
Ca melcul
În cochilie
Și
Cuibărit
În această
Spărtură
De oră
Ca strigătul
În ecou
Refuz
Să mai văd
Mizeria lumii
De-afară

Inima mea
Mic poem
De iubire
Până și umbra
Ta
Ca o casă
Primitoare
O adăpostește

- Variantă

Iarna
Lumina
La geam
Ca viețile
Ftizicilor
Prin spitale
Abia
Mai pîlpîie

Primăvara
În zori
Mă bucur
De lumina
Caldă
Precum
Faraonul
De „Frumoasa
Care, Iată,
Vine!”

Fără tine
Inima mea
Ca frunza
Purtată
Toamna
De vânt
Disperată
Rătăcește

Pe cruce
Iisus
Răstignit
În răni
Furnicile
Ca privirile
Oamenilor
Curioase
Scurmă

Când
Zâmbești
Inima se bucură
freamătă
și cântă
Cum veselă
Cântă
Frunza
Vara
Mângâiată
De lumină

Iarna
Frunza firavă
tristă
și disperată
Atârnă
Încă
De creangă
De acest sentiment
fragil
și trist
Inima mea
În amurgul
Bătrâneții
Cu disperare
Încă
Se agață

Iubito!
Mă gândesc
Duios
La tine
Ca un bețiv
Nemernic
La sticla
Plină
De tărie

Sub
Mângâierea
Luminii
De primăvară
Frunzele
Foșnind
Răsună
Mai dulce
Și mai cald
Decât
Corul
Rugăciunilor
De duminică

- variantă

La umbra surâsului tău
În floare
Inima odihnește bucuroasă
Precum curcubeul
În diamantele apei
Din iarba mlădioasă
Vara
După ploaie

Cu gândul
La tine
Inima mea
Ca frunza
Primăvara
Numai dragoste
De viață
Respiră

Poemele
De iubire
În care
Cu vuiet
De lumină
Sufletul
Meu
Se revarsă
Ca istoria
Marilor
Bătălii
Sunt scrise
Numai
Cu lacrimi
De sânge

Sub
Adierea
Caldă
De vară
Creanga
În clătinare
Îngână
Cântecul
De leagăn
În care
Odihnește
Însăși
Viața

Toamna
Pe alei
Frunzele
Uscate
Purtate
De vânt
Zboară
Foșnind
„Trec zilele
Eu rămân”
La peron
Trenurile
Pleacă
Și vin
Șuierând
„Trec zilele
Eu rămân”
În ceasornic
Secundele
Pleacă

Și vin
Șoptind
„Trec zilele
Eu rămân”
În inimă
Iubirile
Pleacă
Și vin
Sfășietor
Precum cârdul
De cocori
Țipând
„Trec zilele
Eu rămân”.
Numai eu
Ca statuia
Neterminată
Plină
De praf
Și uitată
Mă trezesc
Vorbind
„Trec zilele
Eu rămân”

Erau întrebări
Firave
Și
Inocente
Ca frunza
Care
Crește
Primăvara
La lumină
Ca joaca
De copil
Ce descoperă
Lumea

Zbenguindu-se
În soare
Și-n
Surâsul
Mamei
A căror
Inepuizabilă
Și fermecătoare
Taină
Nu le-am
Găsit niciodată
Răspunsul

Pe
Peron
Trenurile
Pleacă
Și vin
Eu
Precum ceasul
Bătrân
Ticăi
Stricat
Mai rămân...
În inimă
Iubirile
Pleacă
Și vin
Sfâșietor
Ca țipătul
Cârdului
De cocori

Fără tablouri
Electronice
De sosire
Și plecări
Eu
Precum ceasul
Bătrân
Ticăi
Stricat
Mai rămân
În
Cadran
Secundele
Pleacă
Și vin
Șușotind
Eu
Precum ceasul
Bătrân
Ticăi
Stricat
Mai rămân...
Numai

Eu
Pe propria
Statuie
Neterminată
Plină
De praf
Și uitată
Mă trezesc
Că ticăi
Stricat
Precum ceasul
Bătrân
Mai rămân...

- pentru fosta soție

Rostul soarelui
Se-mplinește
Într-un bob
De grâu
Al dragostei noastre
În surâsul
Copilului

De sărac
Și flămând
Ce sunt
Salivez
Și când văd
Fructele
Verzi
Din natura
Moartă

Primăvara
În zori
Mă bucur
Mereu
De lumină
Precum copilul
De surâsul
Mamei
Când
Îi pune
În față
Mâncarea

Și
Să te oprești
Și
Să te închini
La crucea
În care
Din fruntea
Lui Iisus
Răstignit
Picură
Încet
Pacea

HAIKU

Pe cruce Iisus
Cât e viața de lungă
Tot sângerează

Când
Zâmbești
Mă simt
Precum firul
De iarbă
Hrănit
Și
Mângâiat
De curcubeu

Inima mea
Mic poem
De iubire
Îți poartă
Chipul dulce
Precum moneda
De aur
Strălucirea
Regelui

- Dedicată mamei

Când zâmbești
Inima se bucură
freamătă
și cântă
Cum vesel
Cântă
Vântul
Vara
Printre arbori

Bănuțul
L-am plătit
Iar Caron
Deja
Vâslește
Zadarnic însă
Inima
Numai ție
Îți aparține

Și
Privirea zboară
Jucăușă
Pe petalele
Sînilor tăi
Înfloritori
Ca albina
Vara
Printre flori

Țârâitul vesel
Al greierilor
Răsună
Cât e vara
De lungă
În timp
Ce pe cruce
Patimile lui Iisus
Nu se mai termină

Vară
Dogoarea
Și
De-atâta căldură
bucurie
și lumină
Până și umbra
Vagabondului
Pe cărări
Îmbrățișează
Bucuroasă
Zarea
Ca pe propria-i
Mamă

Amurg
De toamnă
Și viață
Iar
Inima
Capătă forma
uscată
și tristă
De frunză
Ce
Disperată
Mai atârnă
De creangă
Ca de-o iluzorie
Speranță

Seară
Vară
Singur
Și
La radio
Comentatorii
Politici
Cârmăie întruna
Iar
Pe marginea
Lacului
Orăcăitul
Răutăcios
Al broaștelor
Zgârăie
Până și luna

Noapte
Singur
Liniște
Și
Pe coli
Cuvintele
Poemelor
De iubire
Înfășurând
Amintirea
Chipului tău
Dulce
Parcă fac
Mai mult
Zgomot
De bucurie
Decât
Năvoadele
Pline
Ale pescarilor

Poate
Că mâine
Voi dispărea
Din lume
Tăcut
Și sângerând
Precum lumina
Amurgului
În noapte

Primăvara
În zori
Bucuros
De lumină
Mă simt
Ca-mbrățișat
De surâsul iubitei

Fără tine
Inima mea
Ca poteca
Rătăcitoare
Toamna
Se pierde
Treptat
În lumina
Sîngerie
De amurg

Seara
Amintirea
Chipului tău
Lunecă
Cu drag
Într-un vis
Cum lunecă
Icoana
În oglinda
De inimă

Frunzele
Sfâșiate
Toamna de vânt
și ploi
Îmi rănesc
Inima
Ca un timp
De iubire
Demult
Trecut

În
Amurgul
Bătrâneții
Inima
Ca frunza
Iarna
Păstrează
Încă
Structura
De lumină
A iubirilor
De-odinioară

Toamna
Pe alee
Sub pași
Frunzele
Uscate
Scot
Roci
De strigăte
Însângerate
Ca regretele
Târzii
Din despărțirile
Definitive

Variantă

Și
Să te scalzi
În visul
Curat
Al tinerei
Îndrăgostită
Ca-ntr-o mare
Cu valuri
Numai
De lumină

Cutreier fascinat
Străzile
Oraşului
Într-o zi
De primăvară
Însorită
Precum cuvintele
Apostolului
Neamurilor
Odăile inimii

- Variantă

Când
Zâmbești
Inima
Se bucură
Precum
Faraonul
De „Frumoasa
Care, Iată,
Vine!”

REFERINȚE CRITICE

„Dl. Ioan Hada e, fără îndoială, un devotat al poeziei. Și asta de multă vreme. Un devotat care-și cultivă pasiunea pe un mare fond de candoare. Inclusiv, dar nu și exclusiv, literară. Dar de un cult e vorba. Poate nu de un cult al poeziei în general și în toate formele ei, ci doar al poeziei înțeleasă ca traducere în eufemism; ca prelucrare delicată a lumii, ca translație a sensibilității în flori de cuvinte. De aceea îi și ies mai bine poemele scurte, abia pâlpâite, cele în care o simplă analogie se desface într-o metaforă suavă. Poemele adică cele în care dl Hada poate aduce lumea la conceptul său de frumusețe: un desen suav, făcut din extremă gingășie”

Al. Cistelecan – Prezentarea volumului „Poeme”

„Împătimit al sonurilor și imaginilor gingașe și cu ecou lăuntric de pe băncile facultății (ceea ce înseamnă mai bine de două decenii!) Ioan Hada îndrăznește să li se înfățișeze ca atare și celor ce-i vor răsfoi cu bună

credință culegerea de față. Îi dorim cititori pe măsură și să accepte cu înțelepciune și întâmpinările critice ale unor eventuali „cârcotași”

Leon Baconsky – Presentare la volumul *„Pelerinaj la ruinele unor vechi iubiri”*

„În iureșul post-postmodern, avem, din când în când, adevărate revelații ale relaxării: poezia suav meditativă a d-lui Hada este una dintre acestea, atât de rare și de râvnite. Metafora minimalistă care străbate textul, este o hidră a tuturor declarațiilor de dragoste, o pasiune devoratoare nelăsînd, parcă, nici o secundă să treacă fără o nouă epifanie a Femeii.”

Cristian Fulaș – Presentare la volumul *„Pelerinaj la ruinele unor vechi iubiri”*

„Departe de luxurianța cuvintelor goale, sintetică și limpede, poezia domnului Hada convinge de la prima lectură”

Ion Mureșan – Din recomandarea de primire în Uniunea Scriitorilor

„Este injustă atitudinea criticilor față de poezia dvs. În fond scrieți clar, limpede, lapidar, adevărate chinezării maramureșene”

Marian Drăghici – Post restant

„După primirea „Pelerinajului la ruinele unor vechi iubiri” tipărită la finele lui 2005 la Editura Fundației Culturale Zestrea din Baia Mare, o simplă cârtică la prima vedere, a cărei copertă e înnobilită de nudul unei superbe femei, privind pe fereastră, de la înălțime parcă, spre o perdea de vegetație, am lăsat ceva timp să treacă, pentru ca bucuria euforică amestecată cu nemulțumirea auctorială firească să se întrepătrundă și să facă loc în peisajul sufletesc unui echilibru mai puțin amețitor și mai puțin disperant, iată că vă scriu pentru a vă mulțumi pentru gest și a vă felicita pentru apariție. Atît de mult așteptată, cartea aceasta cred că ar fi meritat un format mai generos și un sumar ceva mai numeros în piese, așa cum am și încercat să vă sugerez în cele cîteva scrisori referitoare tocmai la acest aspect. Și totuși, minusculă și cutremurată de sfrielile autorului ei, cărțulia aceasta de poeme, întotdeauna mai scurte decît si-ar fi dorit cititorul, merită să fie sărbătorită și prețuită!”

Constanța Buzea – Post restant

„Fiecare mesaj conține un scurt poem, dintre cele în care s-a specializat Ioan Hada, imposibil de confundat cu producțiile asemănătoare ale vreunui alt autor de la noi. Un menestrel care cântă pe o singură coardă, cu zeci de variațiuni, așa l-aș eticheta pe acest poet care, ca fost militar de carieră, nu s-a apucat să glorifice fapte de armă ci s-a întors spre vremurile cavalierești, îndul-

cind fulgerul spadei până la pâlpâirea penei pe hârtie. Ioan Hada este un stăpân discret al comparației...”

Ioan Es. Pop – „Ziarul de duminică”

„Hada lucrează cu imagini precum în diaporama – materialul poetic curge dintr-un poem în altul și dacă într-o imagine superbă, poetul nu folosește umlutura, nu construiește poeme de largă respirație, pentru a încânta cantitativ pe diletanți nu înseamnă că e un mecanism de ceasornic făcut să umple doar câte o secundă a timpului poetic. Hada e poetul (poate singurul) din Maramureș care naște poeme (ori poemul) de dragoste închinat vieții.”

Marian Ilea – „Glasul Maramureșului”

„Dacă Hada ar fi trăit cu câteva secole în urmă, era sigur primul și cel mai bun haigin. Aceste versuri, care se dezvoltă și propagă în cercuri concentrice, inundând orizontul, se vor preda, ca mâine în școli sub denumirea de hadaikuri.”

Vasile Dobra – „Glasul Maramureșului”

„Aproape toate poemele lui Ioan Hada sunt stampe ce immortalizează stări, peisaje, sentimente. Tonul general este unul elegiac. Veselia ori exhuberanța fiindu-i străine autorului. Se simte în poezia lui Ioan Hada un spațiu sufocant, înghesuit, deprimant uneori.

Pe această linie îl putem cataloga drept un bacovian întârziat.”

Dragomir Ignat – Despre volumul „Poeme”

„Când am luat primul contact cu poezia lui Ioan Hada m-am bucurat să descopăr o voce oarecum particulară în lirica maramureșană. Poetul venea în peisajul liric cu compoziții scurte, asemănătoare haikurilor japoneze, cu deosebirea că materialul pe care lucra concitadinul nostru primise tenta unui așa-zis specific național.”

Dragomir Ignat – „Glasul Maramureșului”

CUPRINS

CUVÂNTUL AUTORULUI	7
---------------------------------	----------

Partea I

„Poeme” 2004	11
---------------------------	-----------

Privire.....	12
Dorință	13
Cuvinte	14
Cuvinte	15
Plăcere	16
Privire.....	17
Disperare	18
Disperare	19
La baza	20
Păstrare	21
Natural.....	22
Căutare.....	23

Cuvintele	24
Autoportret.....	25
Singur	26
Primește-mă coală albă.....	27
Chipul tău	28
Iarna în zori	29
Sfârșierea despărțirilor	30
Și-acum plecarea	30
Toamna pe cărări	31
Iarna singur.....	32
Curcubeul	33
Femeia	34
Azi observ că am riduri	35
Tineretea	36
Soldatul mort în iarbă.....	37
Cutreier fascinat.....	38
Ca strigătul	39
Întinsă pe canapea	40
Seara ostenit.....	41
E primăvară!.....	42
Nocturnă.....	43
Picoteli în cuiburi.....	43
Nocturnă.....	44
Iar când străin	45
Vară, dogoare.....	46
Memorie	47

Vai! Palmele mele	48
Imagine primăvara.....	49
Uneori Cu ochi flămânzi	50
Toamnă de-acum	51
Trupul tău	52
Pas cu stângul.....	53
Iarna lumina	54
Iarna de-atâta frig.....	55
Prin casca soldatului mort	56
Marș cu stângul	57
Primăvara în zori	59
Privirea cutreieră.....	60
Singurătate	61
Ora de fericire	63
Cu mâinile fremătând	64
Iubesc poezii	65
Imagini pentru Cristofor Columb (fantezie).....	66
Epitaf la imagini pentru Cristofor Columb	69
Mâine n-o să mai fii liberă	70
Nocturnă.....	71
Te-ai ghemuit.....	72
Senzație vara	73
Nocturnă.....	74
Matinală	75
Fantezie.....	76

Partea II

„Pelerinaj la ruinele unor vechi iubiri” 2005..... 78

Afară-i ger.....	79
Lacrima ta.....	80
Versul tău.....	81
Haiku	82
Plouă cu soare	82
Fără tine	83
Poate sunt	84
Poate sunt	85
Afară-n ger	86
Poezia	87
De câte ori	88
Aici în casă.....	89
Primăvara în zori	90
Pe portativul trupului.....	91
Iată iubito!	92
Chipul tău	93
Primăvara În zori	94
Haiku	95
Nocturnă	96
Inima mea	97
Rodii zemoase	98
Poate că sunt	99

Azi mi-ai zâmbit	100
Toamna	101
Diluviu	102
Diluviu	103
Nu sunt	104
De câte ori	105
Ciudat!	106
Inima mea	107
Din privirea ta	108
Surâsul tău	109
Eva Kedveş	110
Rana soldatului	111
Te-am pierdut	112
Ah, poeziile!	113
Sunt ca stropul de rouă	114
Deasupra altarului	115
FemeiaÎndrăgostită.....	116
Gardă iarna	117
Soldatul mort	118
În uniforma ta	119
În inimă	120
Uniforma ta	121
Inima mea	122
Trupul tău	123
Inima mea	124
Soldatului victorios.....	125

Dacă.....	126
În loc de epitaf.....	128
Versurile tale	129

Partea III

„La umbra zeilor în floare” 2007..... 130

Sub adierea	131
Pe străzi	132
Iarnă, ger.....	133
De sub genele.....	134
Sunt atras.....	135
Poate asta	136
Poemul meu	137
Poetul -singurul.....	138
Poemul de iubire	139
Poemele mele	140
Poemul de iubire	141
Poezia ca umbra	142
Între lumina	143
Cuvintele poemelor	144
Stiloul meu	145
Privirea urcă.....	146
Și bănuțul	147
Bănuțul din palma cerșetorului	148
Inima mea	149

Păpădiile purtate de vânt.....	150
Poetul singurul cavaler.....	151
Poetul singurul soldat.....	152
Inima mea	153
Dacă vrei să-nțelegi	154
Poemele de iubire	155
Inima mea	156
În zori	157
Viața, o coală de hârtie	158
Cuvintele mele	159
De sub Genele	160
Pe coală	161
Seară	162
În inimă	163
Vară	164
Privirea urcă.....	165
Surâsul tău	166
Inima poetului	167
Aici zac eu	168
Să te apropii.....	169
Toamnă	170
Variațiuni pe aceeași temă.....	171
Atât de mult.....	173
Versurile tale.....	174
În loc de epitaf.....	175
Având drept scut	176

Versurile poemelor	177
Ars poetica	179
Și cu fiecare.....	181
Și când	183
Fantezia eternității	185
Și iată-mă ajuns	187

Partea IV

„Versuri și variațiuni pe teme diferite” 2008..... 189

În amurgul bătrâneții	190
Cutreierând formele	191
Amurg de bătrânețe.....	192
PoateAsta mai sunt	193
Iar când obosit	194
Primăvara în zori	195
Mă întorc mereu	196
Poate ca mâine	197
Toamna pe alei	198
Cuvintele mele	199
Prin rănila	200
Sunt asemenea.....	201
Toamna cărările.....	202
Deasupra patului	203
Cutreier fascinat	204

Inima mea	205
Iarnă	206
Poemul de iubire	207
Ori de câte ori	208
Sub privirea ta	209
Cuvintele mele	211
Primăvara în zori	213
Te port	214
Am trecut	215
Sunt ca frunza	216
Femeia	217
Devine strună.....	217
Amurg de toamnă.....	218
Vară	219
Aici pe coli	220
Seară	221
Singur	221
Păpădia purtată de vânt	222
Primăvara	223
Variațiuni pe aceeași temă	224

Partea V

„Sub mângâierea luminii” 2010 229

Îndrăgostit de lumină	230
Toamna târziu	231

Zgribulit în frig	232
Țipătul frunzelor	233
Tristețe.....	234
Cu primele mlădițe	235
Noapte	236
Cu primele mlădițe	237
Vara în cimitir	238
Ghemuit.....	239
De câte ori	240
Cu fiecare frunză	241
Primăvara în zori	242
Din trupul tău	243
În serile de vară	244
Primăvara	245
Toamna târziu	246
Primăvara rădăcina	247
Surâsul tău	248
Sub mângâierea.....	249
Primăvara în pădure	250
Primăvara foșnetul	251
Seară singur.....	252
Ca notele.....	253
Seară	254
Inima mea	255
Iarna lumina	256
Primăvara în zori	257

Fără tine	258
Pe cruce.....	259
Când zâmbești.....	260
Iarna frunza firavă.....	261
Iubito, mă gândesc	262
Sub mângâierea.....	263
La umbra surâsului tău	264
Cu gândul.....	265
Poemele de iubire	266
Sub adierea.....	267
Toamna pe alei	268
Erau întrebări	270
Pe peron.....	272
Rostul soarelui	275
De sărac.....	276
Primăvara în zori	277
Și să te oprești.....	278
Haiku	279
Când zâmbești.....	280
Inima mea	281
Când zâmbești.....	282
Bănuțul l-am plătit	283
Și privirea zboară	284
Țârâitul vesel.....	285
Vară.....	286
Amurg.....	287

Seară	288
Noapte singur	289
Poate că mâine	290
Primăvara în zori	291
Fără tine	292
Seara	293
Frunzele sfâșiate	294
În amurg	295
Toamna	296
Și să te scalzi	297
Cutreier fascinat străzile	298
Când zâmbești	299

REFERINȚE CRITICE 300